

Doina voinicească II

Vasile Alecsandri

Frunză verde de cicoare,
Când văzui vara cu soare,
Cătat-am pădurea deasă
Ca să ţin cu dânsa casă,
Ş-am cătat galbeni tăiaţi
Să fac zale la băieţi,
Ş-am cătat galbeni uşori
Să fac rochii la surori,
Dar găsii numai rubiele
De făcui cercei cu ele
Şi salbe mândrelor mele.
Bistriţo, apă de munte!
Bistriţo, şiroi de frunte!
Ce te făcuşi Dunăre
Şi te umflaşi tulbure
De nu pot trece prin tine
Cu baltagul la ciocchine?
Să mai ies, colo, pe vale,
Ca să mă aşez în cale,
În calea ciocoilor,
În trecerea oilor?
De cinci zile, frăţioare,
Stau pe murgul meu călare
Tot cu mâna pe pistoale
Şi cu ochii tot pe vale.
Mă tot uit uitare lungă,
Doar norocul să m-ajungă.
Şi norocul nu m-ajunge
Şi mijlocul mi se frângе
De greul păcatelor,
De sarcina armelor:
Murguleţ, copită mică!
Ian mai du-mă la potică,
În poiana din pădure
Unde mândra strângе mure,
Şi mă du în Valea-Seacă
Să aştept ziua să treacă,
Iar când a-nsera de noapte
Să mai cerc durda ce poate.
Oliolio! soare rotund!
De-ai apune mai curând,
Că mie mi s-a urât
De suit, de coborât,

POEZII ONLINE

Tot suind din vale-n deal
Cu mâna pe iatagan,
Coborând din deal în vale
Tot cu mâna pe pistoale!